

Expressens hets fortsätter

Den 7 mars besökte Niklas Svensson, ökad skvallerjournalist på Expressen, den högerextrema studentföreningen Heimdal i Uppsala.

Syftet för dagen var att smutskasta den samlade vänsterrörelsen i allmänhet och AFA i synnerhet. Svensson var en av de tre journalister som låg bakom den hatkampanj mot vänstern som tidningen Expressen bedrev under sommaren. Han medverkade även vid uthängningen av nazister i de fyra stora nyhetstidningarna, för ett par år sedan.

Den halvfulla Svensson inledde med att komma en kvart försent, fortsatte sedan i en timme med förvirrade sk. sanningar, alla med hänvisningar till den av någon utnämnde experten Per Wikström. I sitt omtöcknade tillstånd lyckades Svensson inte skilja på höger och vänster. Han försöker att påvisa att den nazistiska publikationen "terrorismens handbok" skulle vara ett utdrag ifrån lilasvarta. Då reagerar den annars blida publiken och Svensson tvingas ta tillbaka sina tidigare utlåtanden.

Sedan blev det frågestund. Skjutjärnjournalisten lyckades då med konststycket att skjuta sig själv i foten, då han inte lyckades besvara en enda av publikens frågor korrekt. Den Heimdal trogna åhörarskaran var dock nöjda med svaren och skyndade till bardisken. I vimlet av kostymklädda unga män syntes även Muf:s ordförande mingla med ett glas sodavatten. Det är uppenbarligen inte bara Shyman som har problem, även högern är på dekis.

K. Svensson

Vill du skriva i tidningen folkkraft

skicka ditt material till folkkraft Uppsala box 1412 751 44 Uppsala

BYGGARE BOB

Leve klasskriget

Rikt svin lämnade landet

Allvarsam och gråtfärdig spelar Wallenbergarnas springpojke Percy Barnevik ett makabert spel för allmänheten, när han i en TV-intervju ödmjukt betonar att han minsann inte är girig!

Nä, 900 milje är väl kanske inte att vara girig för en som redan har så mycket. Fast när det gällde att betala tillbaka, nja då gömde han sig det svinet utomlands istället!

Tillsammans med knähunden Göran Lindahl så får han 1,5 miljarder svenska kronor i ett s.k. fallskärmsavtal. Det motsvarar 3100 arbetare inom ABB - som nyligen sparkade 12000 arbetare för att det gick så dåligt. Och då får man ha i åtanke att var och en av de 3100 arbetarna hade kunnat åstadkommit så mycket mer av värde på ett år än två sketna direktörer någonsin kommer att producera.

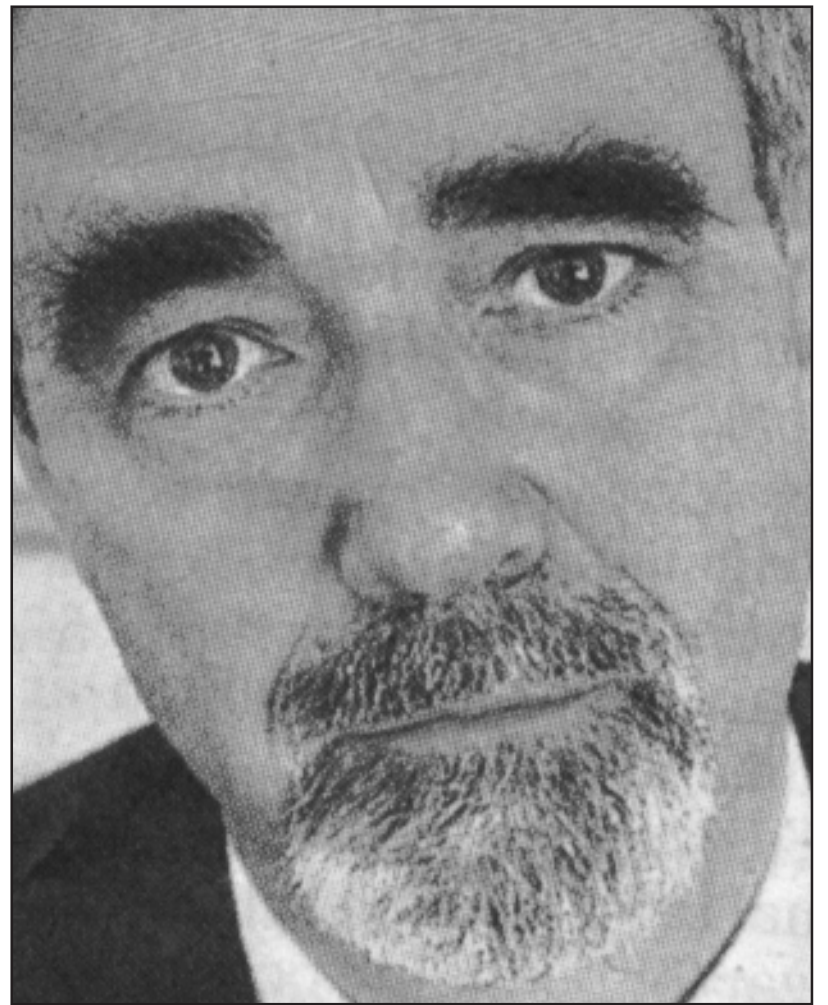
Direktör "Pööörce" har inte bara fått en liten miljardpension för att han inte kan sköta sitt jobb, han har nämligen många andra uppdrag och han lär nog inte behöva söka socialbidrag ännu på sådär en 900 miljoner år! T.ex så sitter det lilla svinet, förutom i flera bolagsstyrelser, även med i flera internationella och extremt inflytelserika nyliberala lobbygrupper och andra odemokratiska sammanslutningar, bl.a. den mytomspunna Bilderberggruppen, IMF, Världsbanken och World Economic Forum.

Nackskott är billigare än fallskärmsavtal

Det är grupper som har direkt inflytande på de flesta av världens regeringar och här fattas många viktiga beslut som anses för viktiga för de folkvalda att ägna sig åt. Man jobbar för att undanröja handelshinder och att öppna fler marknader, eller med Percys egna ord:

"Jag definierar globalisering som friheten för våra företag att investera var och när vi vill, att producera vad vi vill, att köpa och sälja var vi vill, och att hålla nere restriktioner genom arbetslagar eller andra politiska regleringar till att vara så små som möjligt"

Percy är liksom de flesta stora företagsledare sällan öppenhetlig; deras verksamhet trivs bäst i dunkel belysning. Men när han väl öppnar sitt fula tryne, så låter det alltså riktigt illa. Barnevik och hans gelikar snor inte bara mervärdet av vårt hårda arbete, de har dessutom förmått godtrogna socialdemokratiska ministrar att bevilja dem en mängd olika bidrag och subventioner från skattekistan för att etablera nya fabriker eller för att inte lägga ner gamla eller bara för att de gillar att klia varandras ryggar.

Låt oss inte glömma att Percy knappast är ensam, just nu kanske han står i rampljuset, med det finns fler svin att slakta om man vrider lite på strålkastaren. Hela familjen Wallenberg kryllar ju t.ex. av övergödda rika svin.

Det är också här problemet ligger, försvinner en så kommer det alltid en ny. Vi måste alltså bli av med dem allihopa, och det finns bara ett sätt att göra det - nämligen klass mot klass. T. Mattsson

Strejken vid sydkoreas järnväg

SYDKOREA. Måndagen den 25 februari gick tusentals diversearbetare vid Sydkoreanska järnvägen ut i strejk med kravet färre arbetstimmar och som protest mot regeringens privatiseringsplaner som de befarrar kommer att leda till massuppsägningar.

President Kim Dae-Jung och åklagare sade att strejken var olaglig och reste

arresteringsorder mot 35 av 37 fackföreningsledare.

Några timmar senare bröt gasarbetarna sin strejk efter att regeringen hade gått med på att diskutera privatiseringsplanerna.

Premiärminister Lee Hang-dong lovade hårda straff för strejkledarna och sade att regeringen höll på att mobilisera armésoldater och icke-fackanslutna arbetare som strejkbrytare. - Alla frågor måste lösas inom lagens ramar, sade han i statliga televisionen.

Strejken som omfattade åtminstone en fjärdedel av landets järnvägsarbetare, inklusive elektriker, tvingade myndigheterna att ställa in 50 procent av turerna för både passagerare och frakt.

Strejken startade efter att förhandlingarna mellan företaget och facket, Federation of Korean Trade Unions med dryga miljonen medlemmar, Sydkoreas största fackförbund, hade kört fast angående arbetarnas krav på femdagarsvecka utan lönereduktion. I Sydkorea arbetar man idag även halva lördagen.

Under år 2000 gjorde statliga Korea National Railroad en förlust på \$1.1 mdr, och uppskattar 2001-års siffror till detsamma.

Även omkring 100 000 arbetare inom metall-, bil- och den tunga industrin planerar en strejk under tisdagen angående veckoarbetstiden och privatiseringsplanerna.

Strejk i sympati med järnvägsarbetarna

Under tisdagen den 26 februari gick arbetarna vid Sydkoreas största bilfabrik, Hyundai Motor Co., ut i strejk i solidaritet med järnvägsarbetarna

och deras strejk för först och främst kortare arbetsvecka med bibehållen lön. Detta i trossa mot regeringens hot om att arresteras arbetarledarna. Monteringsbanorna vid Hyundai och systerfabriken Kia Motors stod stilla under eftermiddagen efter att 20 000 arbetare lagt ner verktygen så fort morgonskiftet gått hem.

Kravallpolis omringade två universitet där strejkande arbetare hade samlats, en del beväpnade med järnstänger, och polishelikoptrar cirkulerade ovanför och spred flygblad som uppmanade arbetarna att gå tillbaka till arbetet.

Omkring 50 000 arbetare över hela landet från 93 olika arbetsplatser deltog i solidaritetsstrejken. De var allt från bilarbetare, försäkringsarbetare, arbetare från den tunga industrin och från de mindre varven.

President Kim Dae-jung fördömde den "olagliga och våldsamma strejken" och sade att "regeringen tålmodigt måste tala med arbetarna, men å andra sidan även ta hand om de olagliga och våldsamma strejkerna med "strikt principer".

P. Henriksson

mega fonen

Den perverterade Kristna friskolan

Skolor påstår att ingen vet om jorden är rund. Skolor förnekar att det finns vetenskapliga bevis för evolutions teorin och människans utveckling. Jorden är absolut inte över fyra miljoner år gammal och Kristendomen är den enda sanna religionen. För mig låter detta som medeltid eller åtminstone före upplysningen. Men detta är de kristnas basuner i Sverige idag.

Hyckleriet sköljer nu inte enbart över medborgarna från predikstolarna. Då kyrkorna blir allt tommare på söndagarna, måste kyrkan finna nya vägar för att leda sin lamm bort från frestelsen. Att kontrollera undervisningen har ju alltid varit ett effektivt sätt att kontrollera människors tankar och därav också viktigt för såväl maktavare som olika särintressen. När friskolorna fick fritt spelrum var kyrkan en av de snabbaste att haka på. På senare tid har det kommit grus i maskineriet hos den kristna kyrkans indoktrineringsanstalter. Gång på gång har

vi kunnat läsa om skolor som helt eller delvis struntar i läroplanen. Livets Ords skolor i Uppsala, Sofia skolan i Örebro och nu senast Segrande Liv Kristet Center Syds grundskola och Kristet Center Syds kristna gymnasium i Norra Rörum utanför Höör. I samtliga fall har Skolverket gått in och underkänt skolorna på flera punkter. Skolverket säger i sin rapport att undervisningen, då den präglas av bibliska värderingar, inte uppfyller kraven på allsidighet och saklighet och då inte bara inom ämnet religion.

Sofia skolan understryker i sina egna dokument att det bibliska perspektivet ska finnas med i all undervisning. Lärarna hänvisas till Encyclopedia of Bible Truths for school subjects. Kristendom är dessutom också ett eget ämne på schemat i varje årskurs. Skolverket konstaterar vidare att Sofia skolan bearbetat kurs- och timplaner så att många av de viktiga målen i de nationella kursplanerna förvanskats. Vid anställningen tvingades lärarna skriva under ett kontrakt där de lovade att all undervisning skulle utgå från Bibeln.

När det gäller Segrande Liv Kristet Center Syds grundskola och Kristet Center Syds kristna gymnasium så säger Skolverket att skolornas verksamheter är så integrerade med församlingens verksamhet att skolorna inte uppnår de allmänna mål och svarar mot den värdegrund som gäller för det offentliga skolväsendets utbildning. Enligt Skolverket medför skolans mål alltför ensidig undervisning som strider mot läroplanen.

Intressant i sammanhanget kan vara att notera att Tuve Skånberg från (kd), uppvaktat utbildningsminister Thomas Östros. Skånberg menar att de kristna konfessionella skolorna skall ha rätt att i undervisningen hävda Kristendomen som den enda sanna och riktiga religionen. Själv tror jag i egenskap av religionslärare att Skånberg läser såväl läroplaner som skollagen så som fan läser Bibeln. Frågan är om nästa steg blir att de kristnas politiska försvarare, Kristdemokraterna med Alf Svensson i spetsen, kommer att motionera om att vi skall återinföra bål för kättare.

P.Eriksson

KOLUMNEN

Mediemoguler styr politiken

Jag läste om Silvio Berlusconi i en tidning häromdagen. Att han nu kontrollerar de sex stora TV kanalerna i Italien, ungefär trettio procent av bokutgivningen, äger ett femtiotal magasin och flera betydande nyhetstidningar.

Runt om i världen finns det ett litet antal grånade herrar, multimiljonärer som med sina medieimperium kontrollerar nyhetsflödet och den offentliga politiska debatten. Rupert Murdoch förde Thatcher till premiärministerposten i England, Leo Kirch misstänks för att fört över stora summor pengar till CDU och tysklands förbundskansler Kohl. Här i Sverige finns denna mediekoncentration representerad av Stenbeck, Bonniers och Wallenberg.

Det är medieimperium och koncerner som slukar TV bolag och tidningar som kommer i dess väg eller köper upp dem som de kan dra nytta av i sin affärsverksamhet och i den politiska propagandan. Något intresse av det fria ordet existerar inte, om annat än då det gynnar affärsverksamheten och de politiska målen. Istället används det fria ordet till att angripa, smutskasta, att häckla åsikter och människor som inte rättar in sig i de politiska leden.

Massmedia har idag en enorm makt och genomslagskraft. I stort sett alla människor i samhället förhåller sig på ett eller annat sätt till medieflödet, kritiskt eller okritiskt. Då menar jag flödet av friserade och fabricerade nyheter. Jag talar om all reklam vi utsätts för, de tjänster vi förväntas nyttja och hela den sk. upplevelseindustrin.

I Sverige konsumerar vi medier i snitt sex timmar per dag. Motsvarande siffra i USA är 12,5 timmar. Vi kan alltså räkna med att överösas med ännu mera åsiktspaket, desinformation och reklam i framtiden. Detta eftersom IT-samhället med säkerhet upptäckt detta tillväxtpotential i vår mediekonsumtion.

Massmedia fungerar alltså inte bara som förmedlare av information, nyheter och som språngbräda för etablissemangen, utan även som en självständig politisk maktfaktor. En politisk kraft utanför den demokratiska, där multimiljonärer som Stenbeck och Wallenberg sätter den politiska dagordningen. Dessa blir därmed även åklagare, domare, gräterskor, moralens väktare, propagandister, en lynchmobb, angivare, spioner och politiska experter.

Ampe

Göteborgsprocesserna

Göteborgs tingsrätt har dömt ut osedvanligt långa fängelsestraff efter kravallerna i samband med EU toppmötet i Göteborg under föregående sommar. Detta också till mycket unga och tidigare ostraffade personer.

En av de största skandalerna i svensk rättshistoria

Tingsrätten har motiverat dessa domar med att tidigare rättspraxis har gällt husockupationer och andra typer av våldsamupplopp där risken att människor eller materiell egendom skadas skulle ha varit mindre. Detta stämmer dock inte med verkligheten. Det finns domar mot fotbollshuliganer som kastat sten mot polis och som vandaliserat polisfordon vilka är jämförbara med åtalerna i Göteborg. (den strängaste av dessa domar blev villkorlig dom och samhällstjänst, vilket kan ses märkligt när man jämför med efterspelet efter kravallerna i Göteborg.)

Ingenstans ifrågasätter heller tingsrätten om polisen faktisk har brutit mot grundlagsskyddade fri- och rättigheter. Var det inte frågan om intrång när polisen inringade Hvitfeldska gymnasiet den 14 juni och grep 379 personer? I december beslöt åklagarna att lägga ner förundersökningen mot de som greps på skolan. Endast ett fåtal personer har gått vidare till åtal för att ha varit delaktiga i utbrytningsförsök från polisens avspärningar. Utredningen mot poliserna som valde att genomföra denna insats, har även den lagts ned. Utredarna fann inget klandervärd i att polisen stoppade en folkrörelsekonferens, upphävde mötesfriheten

och på andra vis uppträdde inkorrekt. Vad poliserna än har sagt, hur de än har misstagit sig i fråga av de tilltalades kläder i gärningsögonblicket, har tingsrätten konstaterat att polisen har gjort ett "balanserat och tillförlitligt intryck". Man har hellre valt att fälla än att fria de misstänkta. Detta har varit extra tydligt under åtalerna mot den så kallade "sambandscentralen". Hovrätten anser här att det inte går att bevisa att de sms-meddelanden som skickats verkligen spelade den direkta roll i upploppen som åklagaren har velat hävda. Istället dömer man samtliga kollektivt för medhjälp till våldsamt upplopp. Straffet för detta brott sattes till 2 års fängelse vilket är ovanligt högt för denna typ av brott. Hovrätten hävdar att "även om en viss del av informationen var tillgänglig också via andra kanaler, exempelvis tidningars webbsidor, medverkade denna grupp till att snabbt sprida informationen. Det måste förutsättas att gruppen genom detta agerande spelade en betydelsefull roll vid upploppens genomförande". Samtidigt som sms-en tonas ned så förutsätts hela organisationsstrukturen ha haft syftet att det ska ske angrepp mot polisen. Men det presenteras aldrig några bevis för det, utan man skriver bara att "det kan

Poliser på väg att spöa sina första demonstranter!

antas" "det är uppenbart" osv. Tidigare har man i alla fall trots att man måste ha någon form av bevisning för att dömas i svenska domstolar. Hovrätten i Göteborg har nu tydligt visat att så inte är fallet. Tingsrätten har velat statuera exempel på politiska grunder. Genom detta agerande har även tingsrätten påvisat att man inte klarar av att vara sanad i sina bedömningar av straffpåföljd utan ger efter för påtryckargrupper, polisiära och massmediala åsiktskildringar. En civiliserad rättstat accepterar varken folkdomstolar eller politrukdomstolar och i en civiliserad rättstat är det anmärk-

ningsvärt med straffskillnader där fotbollshuliganer frias medan politiska aktivister ska låsas in under lång tid. Detta leder till att man bara kan konstatera att rättegångarna efter kravallerna i Göteborg kan klassas som en av de största rättsskandalerna i svensk samtid. För att stödja de kamrater som har råkat ut för denna rättsskandal uppmanar vi er att stödja Solidaritetsgruppens arbete ekonomiskt såväl som socialt. De kamrater som orättfärdigt nu kommer att spendera en tid vid landets anstalter behöver ditt stöd.

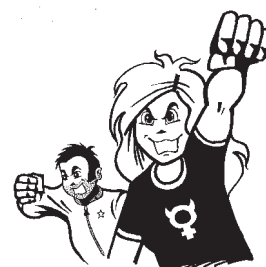
T. Kindblom

Solidaritetsgruppen

C/o syndikalistiskt forum Box 7267, 40235 Göteborg

"Det är rätt att göra uppror"

www.folkmakt.nu

Folkmakt knöt kontakt med IRSP

I samband med 30-års minnet av den Blodiga Söndagen träffade en folkmaktsdelegation kamrater från det Irländska Republikanska Socialist Partiet, IRSP, med sin väpnade gren Irländska Nationella Befrielse Armén, INLA. Denna artikel bygger på intervjuer med organisationens ledning och då framför allt med generalsekreteraren John Black.

Historia

1974 lämnade ett antal av de mest radikala socialisterna officiella IRA och SF. De hade tröttnat på frånvaron av en genomgripande klassanalys och ville skapa en revolutionär socialistisk organisation, av och för arbetarklassen. Bland de som lämnade den gamla organisationen fanns personer som Bernadette Devlin och Seamus Costello. Tanken var att den nya organisation som man ville skapa, skulle fortsätta i den traditionen som James Connolly slagit in på. Connolly som anses vara Irlands främste marxist genom historien, blev avrättad för sin ledande roll under påskupproret 1916.

Att bryta med ovan nämnda organisationer var inte smärtfritt, ganska snabbt befann sig den nya organisationen i väpnad konflikt med den "officiella rörelsen". Detta resulterade bland annat i att Seamus Costello som tillhörde organisationens första ledning avrättades vid en attack 1977. IRSP har under hela sin existens befunnit sig i ständiga konflikter med den övriga republikanska rörelsen, som inte accepterat att en mindre organisation som IRSP vågar gå ut och öppet kritisera den politik och strategi som de övriga valt. Med jämna mellanrum har också ledande indivi-

Några kamrater samlade vid Free Derry Corner

der inom såväl den politiska som den militära organisationen avrättats. Enligt John Black är detta en utav orsakerna till att organisationen aldrig fått växa sig stark, då nyckelpersoner "plockats bort" så fort de börjat utgöra en kraft att räkna med i kampen. Men i dag är det första gången på riktigt sedan starten 1974, som de börjar få lugn och ro och organisationens stöd ökar igen.

Tidigare har det varit lite oklart vilka som skall väga tyngst, den politiska eller den militära grenen. I dag menar John Black att "svansen inte längre styr hunden, utan att hunden nu har kontroll över svansen" och att detta bereder möjlighet för organisationen att börja växa och koncentrera sig på det mer vardagliga politiska arbetet. Vidare menar han att detta inte var lika lätt, när det var den väpnade kampen som prioriterades högst. Hela denna tanke om att partiet skall styra den väpnade grenen och inte tvärt om, går att finna i Thomas "Ta" Powers ideologiska dokument. Han var både högste chef inom INLA och en av den politiska organisationens främste teoretiker fram tills dess att han "plockades" bort 1987.

IRSP:s ideologi

När IRSP själva skall definiera var de står ideologiskt, blir svaret revolutionära marxister. Men vid samtal visar det sig att organisationen består av en blandad skara, allt från de som är Class War inspirerade över rådskommunister till marxist-leninister. Organisationen är väldigt noga med att framhålla att de är revolutionära socialister, men att den form av socialism de vill skapa är en socialism som befriar människorna, inte förslavar. De menar att parlamentariska partier inte kan bygga socialismen genom reformer, utan menar att det enda som kan förändra den situation som arbetarklassen lever under, är skapandet av en stark och välorganiserad arbetarrörelse. Klassen själv och ingen annan har makten att ta kontroll över och styra samhället så som arbetarklassen vill ha det. För att kunna besegra det rådande systemet, kommer det att krävas en revolution. IRSP arbetar för att försöka mobilisera stöd för sina socialistiska idéer hos arbetarklassen, oavsett om den har republikanskt eller lojalistiskt ursprung. Att ena arbetarklassen är kanske det enda sättet för att få slut på

våldet på Nordirland. Arbetarklassen har gemensamma intressen världen över och måste hålla samman om vi skall kunna förändra världen.

När det gäller synen på fackföreningsrörelsen råder det delade uppfattningar. Officiellt så stödjer IRSP det vardagliga fackliga arbetet, bildandet av och omformandet av de befintliga fackföreningarna till revolutionära kamporgan. Det är också många av organisationens medlemmar som är aktiva inom facket. Men fler och fler av medlemmarna börjar se facket som en begränsande faktor vad det gäller arbetarkamp. Fackföreningsrörelsen har allt för starka band till etablismanget och har också därmed fått en samhällsbevarande roll.

Den nationella frågan

IRSP är internationalister. Socialistisk kamp måste föras ur ett internationalistiskt perspektiv. Som situationen är tvingar dock de faktiska realiteterna oss att föra en kamp för nationellt oberoende, men denna kamp blir meningslös att föra separat från klasskampen. En enad republik är inte mycket att skryta med om majoriteten av befolkningen fortfarande är förtryckta, men nu av det inhemska kapitalet ackompanjerat av multinationella företag. Men med tanke på att vi är ockuperade och hålls nere av den brittiska imperialismen är det svårt att komma runt den nationella frågan. För oss blir kampen mot den brittiska imperialismen också av den anledningen en kamp för socialismen. Detta betyder dock inte att vi tror på tanken att kunna skapa ett isolerat socialistiskt paradiset på den Irländska ön förklarar John Black. Kampen mot imperialismen som kapitalets förlängda arm måste föras överallt. Därav stödjer vi befrielsegrupper runt om i världen som delar våra socialistiska värderingar och det är

också därför det är viktigt att knyta internationella kontakter med kamrater världen över. Då kapitalismen blir allt rörligare och inte begränsas av nationsgränser är det oerhört viktigt att den internationella solidariteten ökar och att vi delar med oss av den kamp och de erfarenheter vi skaffar oss. Arbetarklassen måste bli mer internationell.

Repression

Fortfarande är repressionen mot IRSP och INLA hård från den så kallade egna sidan. Idag är det framförallt Provisoriska IRA och Sinn Fein som står för angreppen på organisationen och utövar censur av deras propaganda. I mitten av 80-talet blev organisationens kontor och bokhandel i Derry nerbränd till grunden. Nu är det inte bara IRSP/INLA som får utstå denna repression, utan även andra grupper på den republikanska sidan, t ex Real IRA, som inte tillhör majoritetens organisationen. Det har t ex inte varit lätt för IRSP att hitta ett tryckeri som är villiga att ta risken att trycka deras tidning The Starry Plough. Detta även om de sympatiserar med mycket av det som står i tidningen. Tryckeriet kan förutom påhälsning av de "provisoriska" även riskera statlig repression om innehållet betraktas som INLA propaganda. Under vår vistelse i Derry fick vi bevittna den provisoriska rörelsens effektiva censur av andra gruppers propaganda. Under natten till söndagen, då den stora minnesmarschen för att hedra offren för den "Blodiga Söndagen" skulle hållas, klistrades det upp affischer med propaganda längs marschvägen. Men på söndag förmiddag var affischerna borta och alla väggar som tidigare varit fulla med slagord, ifrån bland annat INLA och RIRA, var nu censurerade.

P. Eriksson

Minnet av den Blodiga Söndagen

NORDIRLAND. Ett tusental människor har samlats vid monumentet på Rossville Street denna gråkalla och regniga eftermiddag. Det är på dagen 30 år sedan brittiska trupper öppnade eld mot en fredlig medborgarättsmarsch i Derry. Det var den dag som kom att förändra många människors liv och tänkande och inte minst fördjupa den irländska konflikten. Det var massakern där 14 människor kallblodigt mördades och lika många skottskadades.

Vinden biter i kinderna och förstärker den allvarliga stämningen hos de människor som samlats. Katedralens klockor ringer ut sin sorg över Creggan och Bogside. Här är gamla, unga, offer, anhöriga, människor som kommit för att minnas offren från den Blodiga Söndagen.

Under 60 -talet inspirerades den republikanska befolkningen starkt av den svarta medborgarrättskampen i USA och en liknande rörelse växte fram på Nordirland. Just denna marsch var en protest mot de rättsvidriga interneringslagar som införts och som gjorde det möjligt för

brittisk polis och militär att fängsla människor utan bevis och rättgångar.

Mr Kelly, far till en av de dödade håller ett kort och känslofyllt tal om att kampen för rättvisa under alla dessa år inte varit förgäves, utan åtminstone fört oss något närmare sanningen. Han utlyser en tyst minut och bara några barnskrik hörs i den annars livliga trafikplatsen. Sinn Feins parlamentsledamot och utbildningsminister Martin McGuinness, som vid tiden för händelsen var högste ledaren för IRA:s Derry brigad, syns ibland de församlade.

Efter minnesstunden går vi runt i kvarteren i Bogside. John visar oss vart de olika dödsskjutningarna ägde rum. Det går upp för mig att det skjutits på en mängd platser och vid olika tillfällen runt om i stadsdelen, både mot grupper av demonstranter och mot enskilda. Han visar oss en parkeringsplats bakom en lägenhetslänga inte långt från monumentet på Rossville Street. Han pekar upp mot ett fönster på den översta våningen. Det var här som militären hävdar att en pistolman besköts dem. I utredningen har soldater sagt att de besvarade elden och en soldat hävdar till och med att han tömt ett helt magasin mot just denna pistolman. Vid en inspektion strax

efter händelsen visade det sig att fönsterrutan fortfarande var hel och att det inte heller fanns några skotthål i väggarna runtomkring. Vid den första utredningen framkom det att totalt 16 skott avlossats här, vilka uppenbarligen avlossats rakt in bland obebäpnade, hopträngda demonstranter.

Dagen efter passar vi på att besöka Bloody Sunday Center, strax utanför den gamla stadsmuren i centrala Derry. Här finner man en fotoutställning och en diavidsvisning med bilder från marschen. Affischer från alla de år minnet högtidlighållits och den välkända "Civil Rights Association" banderollen visas. I Guildhall, en pampig byggnad runt hörnet pågår fortfarande utredningen om händelserna. Den andra i ordningen.

Söndagen den tredje februari hålls så den stora minnesmarschen med samling vid Creggan Shops. Det är svårt att få en överblick över antalet deltagare, men enligt arrangörerna talas det om att det är den största demonstrationen i Derrys historia. 40 000 är en siffra som omnämns och som även anammas av tidningarna. Sakta vandrar vi genom de slitna arbetarkvarteren, gata upp och gata ner kantade av människor. Svarta sorgflaggor har hängts ut från fönstren i många

En massiv uppslutning trots det regniga vädret!

av husen vi passerar. Efter ett par timmar kommer vi fram till Free Derry Corner för det avslutande massmötet. Hela spektrumet av politiska grupper och partier finns på plats. Sinn Fein, Irish Republican Socialist Party, Socialist Democratic Labour Party, Republican Sinn Fein, Workers Solidarity Movement och Socialist Workers Party. Några anhöriga till offren och en lokal Sinn Fein representant håller tal och sedan hålls en tyst minut.

I samband med vårt besök hade två filmer på ämnet blodiga söndagen

premiär. Brittiska Chanel 4 visade den kontroversiella dramadokumentärfilmen Sunday av Jimmy McGovern. En film som är gjord under flera år och i nära samarbete med de anhöriga. I brittisk press har filmen beskrivits som en ren historieförfalskning under rubriken "Bloody Fantasy". Den andra filmen heter Bloody Sunday och är gjord av Granada Television och handlar om medborgarrättsaktivisten och socialdemokraten Ivan Cooper.

A.E. Kjellström

Högerpopulister faller avgörande

DANMARK. Att resultatet vid det senaste valet i Danmark förde de liberal-konservativa och de reaktionära högerpopulistiska krafterna till makten har väll ingen undgått. Nu är smekmånaden över. De första 100 dagarna har nu passerat och vi kan se tydliga bruna fart-ränder.

För första gången på 75 år fick då danskarna en högerregering efter det senaste valet. I regeringsställning sitter nu det liberal-konservativa partiet Venstre. De gick till val med löfte om att ifall bara de vann valet, så skulle det danska samhället förändras i grunden. Man lovade att rensa upp i det som partiet kallade "bidragsträsket" och man ville även införa en mycket mer restriktiv flyktingpolitik än tidigare. Detta med restriktivare flyktingpolitik utvecklades till den kanske hetaste frågan i hela den danska valrörelsen. Efter valet var det många som med förfäran befarade att den nye statsministern, Anders Fogh Rasmussen, skulle luta sig ännu längre höger ut för att där försöka få stöd för sin politik. Där ute på kanten finns det högerpopulistiska och främlingsfientliga Dansk folkeparti med Pia Kaersgaard som partiledare. Partiet skulle kunna kategoriseras som en uppgraderad variant utav clownerna Ian och Berts före detta rundresande cirkus. Man blandar höger-konservativa frågor med rasism.

Efter valet var allas uniformer väldigt bruna

Men A. Fogh Rasmussen lovade att hans parti istället för att titta höger ut, skulle söka breda politiska lösningar. Så här 100 dagar efter valet och bildandet av den nya regeringen kan vi se facit av den förda politikens förödande härjningar. Med stöd från Dansk folkeparti har den nya regeringen lyckats driva igenom strängare regler för dels anhöriginvandringen, och dels för vem som skall ha möjlighet att få asyl i Danmark. Om den asylsökande uppger falsk identitet, kommer han eller hon omedelbart att utvisas då detta uppenbaras. Vid budgetförhandlingarna har regeringen även funnit stöd hos Dansk folkeparti för åtstramningar på en rad andra områden. Till exempel kommer u-hjälpen att minska med 1,5 miljarder danska kronor. När det gäller löftet om att börja rensa upp i "bidragsträsket", så har man även här skjutit in sig på invandrarna. Den som numera vill åtnjuta fullt socialbidrag skall ha varit bosatt i Danmark i minst sju år.

Fogh Rasmussen själv menar att Dansk folkeparti varit en mycket stabil parlamentarisk partner och att deras samarbete fungerat alldeles utmärkt. Efter att ha mött kompakt missnöje från omvärlden backade reger-

Fascisterna marscherade rätt in i riksdagen

ingen nyligen från sina planer på att lägga ned det internationellt erkända Centret för mänskliga rättigheter. Efter många turer fram och tillbaka nappade regeringen på Pia Kaersgaars utsträckta högerarm. Överenskommelsen blev att man istället valde att lägga ned Rådet för etnisk jämställdhet. På Dansk folkepartis partikansli jublar man. För att det skulle gå så här bra kan inte ens

deras egna partifunktionärer vågat drömma om.

Man ställer sig ju frågande till om det var det här, som Fogh Rasmussen menade med breda politiska lösningar. Den breda vägen verkar för hans del leda ut i den bruna sörjan, där den utsträckta högerhanden garanterat också är något uppsträckt.

P.Eriksson

Huliganer mot rasism

Nätverket FARE, Football against racism in Europe, inbjuder till en koordinerad aktionsvecka den 12 - 21 april, på och runt fotbollsarenor i Europa. Fotbollsfans och klubbar uppmanas att producera antirasistiska flygblad, banderoller och fanzines.

Nej till hårdare abortregler

Med ca: 10 000 röster, segrande nej alternativet i den irländska folkomröstningen, om hur vida man ville ha skärpta regler för abort eller inte. 50,42 procent mot 49,58 procent stannade sammanräkningen på. Endast 43 procent av de röst berättigade deltog i valet. Ett nej hade inneburit att den som trotsade abortförbudet kunde dömas till längre fängelsestraff än den som gjort sig skyldig till våldtäkt.

Rädda SD:are söker hjälp

SD har skickat ut ett pressmeddelande där man låter meddela att de har tröttnat på att ideligen få sina möten saboterade och själva få duktigt med stryk.

På senare tid tycker de att polisen slutat med att ta dem i försvar i alla lägen. Kanske därför som ingen hört dem skrika "vår polis, vår polis", på länge.

Nu annonserar man efter folk som är villiga att ingå i deras nationella vaktstyrka.

Rädda sossar

Den så kallade Kravallkommitténs utlåtande dröjer ytterligare ett halvår. Ansvarig för kommittén är den gamle sossen Ingvar Carlsson. Han säger att först efter valet kommer vi att kunna presentera en slutsats om vad som verkligen skedde i Göteborg. Genast infinner sig frågan om sossarna är rädda för att slutsatsen skulle kunna störa deras valrörelse. Men Ingvar svarar förtroendeingivande att det absolut inte är frågan om att dröja med betänkandet av valtekniska skäl.

Blinda poliser

Larmet går på polis stationen. Flera stora hål i lidingövägen hade orsakat punkteringar på ett tiotal bilar. När polisen anländer till platsen står de drabbade bilarna vid sidan för däckbyte. Polismännen som visste varför de åkt dit, missar (träffar) groparna och kör i med bilen. Resultatet blir punktering på två hjul. De båda halvblinda poliserna försöker bortförklara incidenten med att vatten måste ha blänkt i hålen och dessutom är vägarna dåligt underhållna.

Strejkande på varv sparkade

POLEN. Onsdagen den 20 februari meddelade Polens största varv att de hade sparkat mer än 100 strejkande arbetare för att förhindra att en sk. olaglig strejk spred sig.

Sedan början av vecka 8 har åtminstone 500 av de 9 000 arbetarna vid Gdynia Shipyard Group gått ut i strejk med anledning av strider kring löner, säkerheten och att företaget beslutat att sluta med gratis måltider. Hamnen är en modern avkomma från kommunisttiden, som trots den tyngda världsmarknaden för fartygstillverkare går med vinst. BI a har de nya kontrakt med olika västföretag och med den amerikanska timmerjätten Weyershaeuser som har beställt sju nya fraktartyg. Varvsföretaget äger dessutom det berömda Gdansk-varvet där Solidaritet en gång bildades omkring 1980.

Under senare tid har varvet dock haft problem med en dålig zloty-kurs i förhållande till US-dollar och arbetarna har blivit allt mer bångstyriga då företaget sagt upp ett flertal arbetare under omstruktureringstiden.

Måndagen den 25 februari meddelade en talesman för varvet att de skulle återanställa de dryga 100 sparkade arbetarna vilket fick de siste närmare 30 protesterande arbetarna att lämna sin ockupation av varvet.

De tre som av företaget utpekats som strejkledare sparkas dock och företaget tänker vidta rättsliga åtgärder mot dem för att de skulle ha organiserat olagliga arbetarprotester.

P. Henriksson

Anställda på Metro ockuperade tidningen

ARGENTINA. I mitten av december fick personalen på den Stenbeckägda gratis-tidningen Metro, i det krisdrabbade Argentina reda på att tidningen inte skulle komma ut de första två veckorna av januari pga. för lite reklamintäkter.

Den kom inte ut senare i januari heller och den 11:e februari kom beskedet att tidningen skulle läggas ner och att anställda var uppsagda till den 31 mars. Enligt de anställda på Metro Argentina, som nu alltså ockuperar tidningsredaktionen sedan 14 februari, har ledningen lurat dom på inestående lön och avgångsvederlag som de har rätt till. Ockupanterna berättar att svensken

Steven Nylundh, vicepresident på Metro International, var där 19/2. Han har sagt att Metro Argentina "kommer att gå i konkurs. Vi kommer inte att betala er någonting och om ni vill få igen ett enda öre vänd er till dom som är skyldiga pengar till Metro. Vi aktieägare har redan gjort av med mycket pengar i Argentina." Efter att ha gjort detta uttalande gick han.

I nuläget säger ockupanterna att alla i ledningen har försvunnit. Då och då ringer det på dörren och underleverantörer kommer och försöker få betalt av ockupanterna, pengar som Metro är skyldiga dom. En anställd säger att "De på Metro borde betraktas som kriminella. Situationen i Argentina är fruktansvärd. Att INTE betala oss är att döma oss och våra familjer till misär och utanförskap. Det

finns inga jobb här och avgångsvederlaget och vår lön skulle kunna göra att vi klarar oss lite till."

Även från fler håll hörs riktas skarp kritik mot tidningen Metro. I Marseille i Frankrike kunde första dagens Metro inte komma ut eftersom arga fackliga aktivister från CGT förstörde hela upplagan redan på tryckeriet och dessutom tvingade chefen att förstöra originalplåtarna. Dagen efter det skedde utgivningen under hård polisbevakning, och i Paris har delar av upplagor förstörts av fackliga aktivister från CGT. Anledningen till ilskan är att Metro använder billig icke-fackanslutet arbetskraft för att dumpa lönerna.

T. Mattsson

Gamla spöken återupplivade

USA. Sedan George W Bush tog makten i USA har tre personer med synnerligen tvivelaktig bakgrund valts till höga poster inom statsapparaten.

John Negroponte är USA:s FN-ambassadör. Han var på 80-talet ambassadör i Honduras och blev till och med av sin föregångare på posten anklagad för att ignorera regimen förföljelser och förbrytelser mot vänsteroppositionen.

Elliot Abrahams var inblandad i Iran-Contras-affären och dömdes -91 för att vid två tillfällen ha "vilselett kon-

gressen". Han benådades av Bush den äldre och har av dennes son utsetts till chef för "Kontoret för demokrati och mänskliga rättigheter".

Otto Reich har varit inblandad i CIA:s psykologiska krigföringsenhet och gjorde karriär på att skriva propagandanyheter för Contras, vilka publicerades som skrivna av Nicaraguanska oppositionella. Han verkade aktivt till förmån för en exilkubansk terrorist, Orlando Bosch, som dömts för bombningen av ett kubanskt plan med 73 passagerare under 1976. Han är även dömd för andra terrordåd. Bush den äldre gav Bosch fristad i Florida, där han lever

än i dag trots att flera länder vill ha honom utlämnad.

Otto Reich har nyligen utsetts till biträdande minister för utrikesdepartementet, med ansvar för västra halvklotet. Administrationen valde en ovanlig procedur för att utse honom, vilket förhindrade att han kunde utfrågas av potentiella kritiker inom kongressen.

Det anmärkningsvärda med dessa personer är att de är personer vars gärningar kommit fram och fördömts även av de stora amerikanska massmedierna, och att Bush nu demonstrativt återuppräftar dem.

T. Mattsson

Köp folkmakts teoretiska tidskrift Riff Raff 40:- pg. 409 13 49 -3 (FM-media)